

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Enchiridion Piarvm Meditationvm In Omnes Dominicas,
Sanctorvm Festa, Christi passionem, & cætera**

Busaeus, Johannes

Mogvntiæ, M. DCVI.

5. De inconstantia hum. vit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70978)

2. Considera causam cur Deus tam fragilem humanam vitam esse voluerit, neque ut ea ob oculos posita citius à peruersa vita respisceres: quod enim aliud est interitum inter te & tartarum, nisi cadere à fragilis ista tua vita? que hodie flores, cras forte exarescet? Quod ut melius intelligas imaginere tibi te videre hominem admodum tenui filo pendentem, cui subiectus est puteus profundissimus: & cogita quomodo ille in metu sit, ne filo rupto in illum ceciderit: quid non offerat, ut periculo illi occurratur? In non minori ruine periculoque maiori est, quiuis homo existens in peccato mortali, filo n. vite semel rupto ceciderit in puteum altissimum inferni, in flammam perpetuas è quibus nunquam emerfurus est. Quis vero in tanto periculo luxuriari, voluptati indulgere, mori queat?

MEDITATIO VII.

De miseria inconstantia vite humana.

1. CONSIDERA vitam humanam illam queque habere miseriam, quod mutabilem

fit, & inconstans. Vnde Iob. *Homo, inquit, natus de muliere, breui viuens tempore, multus repletur miseriis: qui quasi flos egreditur, & conteritur, & fugit velut umbra, & nunquam in eodē statu permanet.* Homo enim nunc lanus est, mox æger, nunc letus, mox tristis, nunc quietus, mox turbatus: nunc dubius, mox certus; nunc timidus, mox audax, nunc vult, mox non vult, nunc ridet, mox flet. Breuiter, tot sunt mutationes, quot occurrunt circumstantiæ, & accidētia, vt nec luna, nec Euripus vllus sapius mutetur. Mare non mouetur, nisi cum venturantur: sed in homine sunt continue mutationes, siue sæuiant venti siue tranquilla sit malacia.

Considera hanc mutabilitatem maxime cerni in Salvatore nostro, qui quo die cum maximo gaudio populi receptus est in urbem Hierosolymam, eodē ab omnibus sub vesperam derelictus est. Prius obuiam processerant Christo cum ramis viuentibus, quatrduo verò post aridis ramis percusserunt eius caput. Ante vestimentis suis se exuerunt, vt sternerent in via; post vero eum vestibus propriis spoliarunt, vt flagellarent & crucifigerent. Prius clamabant, Benedictus qui venit in nomi-

Gg

n. 2.

ne Domini: paulo post autem acclamari
 Pilato Reus est mortis, crucifige eum. Ne
 ne hæc magna & subita fuit mutatio: Hinc
 disce, quis sit exitus honorum & dignita-
 tum huius seculi: nec amplius confide
 amicitia & prosperitati, quia inconstans
 est & mutabilis. Cōfide autē in solo Deo,
 eiusque gratia & amicitia: Ille enim solus
 immutabilis est, & verus amicus in adve-
 sis æquè ac prosperis.

3. Considera quanta mutatio & vicissitudo
 sit etiam in rebus maximis huius vite,
 ut in regnis & imperiis. Monarchia huius
 mundi cepit quidem in Assyrijs, sed non
 persistit diu, migravit enim ad Persas, &
 paulo post ab his ad Lacedæmonios, &
 his ad Romanos, à quibus tandem transiit
 ad Germanos. Quod si imperium, in quo
 summa totius mundi dignitas cōstituta
 est, tanties translatum est, quid in hoc mūdote-
 mum esse potest & stabile? i. confidere de
 Ioannem scribere tres columnas, quibus

1. Ioan. insitit mundus, tremere & transire. 2.
 2. mne, inquit, quod est in mundo, est concu-
 piscencia carnis, concupiscencia oculorum, &
 superbia vite, & transit mundus & concu-
 piscencia eius. Quis ergo non fugiat ex illis,
 nemq̄ enim manet in domo inuāterit.